

חלק פרק אחד עשר סנהדרין

קו.

תורה אור

1. בחגגי י"ג ויבני צרפה כליהו"ל לבי;
2. יהיה לעת הערב ויבין דוד מעל משקבו ויתהלך על גג בית הפלך וירא אשה רוחצת מעל הגג והאשה טובת מראה מאד; שמואל ב י"ב
3. וישלח דוד ויירש לאשה ויאמר הלא זאת בת שבע בת אליעם אשת אורי' החתי; שמואל ב י"א
4. בחנת לבי פקדתי לילה צרפתי כל המצא ומתי בל יעבר פי; תהלים י"ג
5. למנצח לדוד בן חסיתי איך תאמר לנפשי נודי הרבם צפון; תהלים י"א
6. לך לבדך חטאתי והרע בעיניך עשיתי למען תצדק בדברך תזכה בשפטך; תהלים נ"א
7. פי אני לצלע בן ובקאובי נגדי המדי; תהלים לח
8. ובצלעי שמוחו ויאספו נאספו עלי נכים ולא ידעתי קרעו ולא דמה; תהלים לה טו
9. יצתי באנתי אשקה בכל לילה משתי בדמתי ערשי אספה; תהלים י"ו
10. יהי דוד בא עד היראש אשר ישמחהו שם לאלהים והבא לקראתו חשי הארבי על קרוע כתנתו ויאמרה על ראשו; שמואל ב טו כ
11. הוא צלמא ראשה די דהב טב חזויה וירעוה די ספך מעוהו וירקבה די נחש; דניאל ב לב
12. פי יהיה לאיש בן סורר ומורה אינו שמע בקול אביו ובקול אמו ויטרו אהו ולא ישמע אליו; דברים כ"ה
13. שגיאות מי יבין מנסתרות נקתי; תהלים י"ט
14. אלה שמות האנשים אשר שלח משה לתור את הארץ ויקרא משה להושע בן נון יהושע; במדבר י"ט טו
15. היחקה איש אש בחיקו ובגדיו לא תשרפנה; משלי כ
16. תחטאני באזוב ואטור תכבסני ומשלג אלבין; תהלים נ"ט טו
17. השרבה לי ששון ישעך ורחמי נדיבה תסמכני; תהלים נ"ד
18. ושובו לי יראיך וידעי ערותיך; תהלים ק"ט עט
19. והקמים אשר מלך דוד על ישראל ארבעים שנה בחברון מלך שבע שנים ובירושלם מלך שלשים ושלש שנים; מלכים א ב י"א

בשעת אנחתי אשחה בכל לילה: מטתי. תשמיש המטה ענין סמי ומאוס (איכה א) קרי ליה: **דמעתי ערשי אספה**. שבשעת דמעתי אני ממאוס את מטתי בתשמיש: **יאמרו מלך שכמוסי**. חסיד שכמותי הרגו בנו ויהו מתרעמין על מדותי של הקצ"ה ונמלא סם שמים מתחלל צפרהסיא: **מוטב אעבוד ע"ז**. ואחלל את השם אני לצדי ולא יחללו [אותן] כל העם: **אמר ליה**. חושי הארכי לדוד הקצ"ה לא עבד דינא כלל דינא שמעמיד נקל להרגך דאת מאי טעמא נסבת יפת תואר דלמנו של אשלוס מעכה בת תלמי מלך גשור (שמואל ב ג) ותפסה דוד במלחמה דאין לומר בעצירה צאה לו דהא כתיב (מלכים א טו) רק דדבר אוריה החמי: **סוחר כוסי**. דרכו לפנות את סחורתו מעט מעט להעמידה על דמים מועטים: **שגיאות מי יבין**. מי יכול להשמר משגגות: **אמר לו**. הקצ"ה: **שגיאת לך**. מחול לך: **נספרות**. [מזיד] של נענה: **ודים**. מזיד של פרהסיא: **ה"ג אל ימשנו פי דלא ליסעו פי רבנן**. והיינו אל ימשלו לשון משל שלא ידרשו בטמאמי חכמי הדורות ואלו איתם: **שלא יסב סוכני**. שמתחוק אותה פרשה מן המקרא וישתכח הדבר לעולמים: **כל הפרשה**. שכמוהו כנר שעשית אותו חטא: **על אהם כמה וכמה**. שלא תעקור: **סחטאני באזוב**. מכלל שיהי לריך טהרת אוזב כמלורע: **בחברון**

אוכל לחמי. לומר תורתי: **שפך משכנו של לילה לשל יוס**. שהיה משמש מנתו ציוס כדי שיהא שבע מתשמיש ולא יהרהר אחר אשה כל היום: **ונשעלמה ממנו [הלכה]**. שהמשביע אכרו בתשמיש רעב ומרבה תאוה: **ה"ג** (ה) **מסהלך על גג המלך ולא גרסין והיינו: חלפא**. כוורת: **פסיק צניה גירא**. ככוורת כלומר שהכה ושצרה. ל"ה פתחה שצרה ונפתחה: **מתקדשה טעומאסה**. אותה שעה פסק טומאתה ולא צא עליה כשהיא נדה: **פקדה לילה**. על מעשה לילה פקדתי אס אוכל לעמוד בנסיון של דבר עצירה: **לרפסני כל סמלא**. חשבת לרפסני ולא מנחמני נקי: (ומוסי כל יעצר פי) **איכו וממא נפל**. מי ותן והיה צפי רסן (י) ואפשר לעכז את דצרי שלא אומר דבר זה [של] צחני: **הר שזכס**. מלך שלכס: **לפור נדרסו**. דעל ידי לפור נטרד כדלמך אלמי ליה כלפור: **למריה**. העדד נלחו לאלויו בתוכמתו: **כי אני ללע נכון**. אותו ללע היה נכון ל: **שאלה פנה**. שקפך את השעה לזקק ע"י עצירה: **נחספו עלי נכים**. בעלי מומין כמו פרעה נכה (מלכים ב ג) והיו מלעניגים עלי ואני כלל יודע. ל"ה ולא ידעתי לא הייתי יודע כשמלעניגים כלומר פתאום צא עלי אותו עון שלא ידעתי (עד) שניתן פתחון פה לציטני: **הכי גרסינן בשעה שפוסקן נמיסוס ציוס דין אומרים הצא על אהם איש מיסוס וכו': י"ח עונות**. ל"ח נשיו שלא לעגן: **באנחתי אשחה**. אפילו

בחנת לבי פקדת לילה צרפתי כל תמצא ומותי בל יעבר פי אמר איכו וממא נפל בפומיה דמאן דסני לי ולא אמר כי הא מילתא דרש רבא מאי דכתיב ⁵למנצח לדוד בה' חסיתי איך תאמר לנפשי נודי הרבם צפון אמר דוד לפני הקב"ה רבש"ע מחול לי על אותו עון שלא יאמרו הר שבכס צפון נדרתו דרש רבא מאי דכתיב ⁶לך לבדך חטאתי והרע בעיניך עשיתי למען תצדק בדברך תזכה בשפטך אמר דוד לפני הקב"ה גליא וידיעא קמך דאי בעיא למכפייה ליצרי הוה כייפינא אלא אמינוא דלא לימרו עבדא ⁷וכי למריה דרש רבא מאי דכתיב ⁷כי אני לצלע נכון ומכאוכי גודי ומכאוכי נכין תמיד ראויה היתה בת שבע בת אליעם לדוד ממששת ימי בראשית אלא שבאה ⁸אליו במכאוב וכן תנא דבי רבי ישמעאל ראויה היתה לדוד בת שבע בת אליעם אלא שאכלה פנה ⁹דרש רבא מאי דכתיב ⁸ובצלעי שמוחו ונאספו עלי נכים [ולא ידעתי] קרעו ולא דמו אמר דוד לפני הקב"ה רבש"ע גלוי וידוע שאם היו קורעין בשרי לא היה דמי שותת ולא עוד אלא בשעה שהם עוסקין ⁹בארבע מיתות ב"ד פוסקין ממשנתן ואומרים לי דוד הבא על אשת איש מיתתו במה אמרתי להם הבא על אשת איש מיתתו בחנק ויש לו חלק לעוה"ב אבל המלכין פני חבירו ברבים אין לו חלק לעולם הבא אמר רב יהודה אמר רב אפילו בשעת חלוי של דוד קיים שמנה עשרה עונות שנאמר ¹⁰יגעתי באנחתי אשחה בכל לילה מטתי רבמעי ערשי אספה ואמר רב יהודה אמר רב בקש דוד לעבוד ע"ז שנאמר ¹⁰ויהי דוד בא עד היראש אשר ישמחהו שם לאלהים ואין ראש אלא ע"ז שנאמר ¹¹והוא צלמא רישיה די דהב טב והנה לקראתו חושי הארכי קרוע כתנתו ואדמה על ראשו אמר לו לדוד יאמרו מלך שכמותך יעבוד ע"ז אמר לו מלך שכמותי יהרגנו בנו מוטב יעבוד ע"ז ואל יתחלל שם שמים בפרהסיא אמר מאי טעמא קנסיבת יפת תואר א"ל יפת תואר רחמנא שרייה א"ל לא דרשת סמוכין דסמך ליה ¹²כי יהיה לאיש בן סורר ומורה כל הנושא יפת תואר יש לו בן סורר ומורה דרש ר' דוסתאי דמן בירי למה דוד דומה לסוחר כותי אמר דוד לפני הקב"ה רבש"ע ¹³שגיאות מי יבין [א"ל] שביקי לך ומנסתרות נקני שביקי לך גם מזדים חשוך עבדך שביקי לך אל ימשלו בי [א] אז איתם דלא לישתעו בי רבנן שביקי לך [א] ונקיתי מפשע רב ¹⁴שלא יכתב סרחוני אמר לו א"א ומה יו"ד שנטמלתי משרי עומד וצווח כמה שנים עד שבא יהושע והוספתי לו שנאמר ¹⁴ויקרא משה להושע בן נון יהושע כל הפרשה כולה עאכ"ו ונקיתי מפשע רב אמר לפניו רבש"ע מחול לי על אותו עון כולו אמר כבר עתיד שלמה בנך לומר בחכמתו ¹⁵היחיתה איש אש בחיקו ובגדיו לא תשרפנה אם יהלך איש על הגחלים והגליו לא תכונינה כן הבא על אשת רעהו לא ינקה כל הנוגע בה א"ל כל הכי נטרד ההוא גברא א"ל קבל עליך יסורין קבל עליו אמר רב יהודה אמר רב ששה חדשים נצטרע דוד ונסתלקה הימנו שכינה ופירשו ממנו סנהדרין נצטרע דכתיב ¹⁶תחטאני באזוב ואטהר תכבסני ומשלג אלבין נסתלקה הימנו שכינה דכתיב ¹⁷השיבה לי ששון ישעך ורוח נדיבה תסמכני ופרשו ממנו סנהדרין דכתי' ¹⁸ישובו לי יראיך וגו' ששה חדשים מגלן דכתי' ¹⁹והימים אשר מלך דוד על ישראל ארבעים שנה בחברון

- א) [סוכה נ"ג:] (ט) נדתי כפייה (א) י"ג ע"ז (ד) צ"מ טו. ע"ש, (ס) י"ח חלפות ונגעים, (י) נ"ח היטב וימא (פ"ג:] (א) [וימא כנ:] (ח) [י"ל ויתהלך, (ט) ל"ל ואפסר,

הגהות הגר"א
 [א] גמ' או איתם נחמק (ועי רש"י:) [ב] שם ונקיטי מפשע רב. נחמק. וי"ז או איתם (ולג גירסת רבינו גמ' כ"ה בע"י:)

מוסף רש"י
 אבר קטן יש באדם. גויה גיר, משיביו. בתשמיש רעב. גופ חסר כח ורעב לעת זקנה. מורעיו שבע. כחה שלם (סוכה ב:). ובצלעי. כסיל אשתי זו, שמתחלה חטאתי בה, כמו (בראשית ג) ויבן את הלעל קרעו ולא דמו. אס קרעתי לא מלאו דס (ב"מ נ"ט).